Váncsa István

Elvonulás

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXI. évfolyam, 34. szám, 2017. augusztus 25.

Orbán Viktor néha szőrén-szálán eltűnik, senki se tudja, merre jár, találgatások kelnek lábra, az emberek locsognak mindenféle hülyeségeket. Már aki, persze, mert mi nem vagyunk olyanok. Mi olvasunk a jelekből, ezért aztán régóta tudjuk, hogy Orbán Viktor ilyenkor a Pilisben jár, megmássza a Nagy-Kevélyt, és ott, azon a spirituális helyen, amelyhez őt transzcendens kötelékek kapcsolják, közvetlenül Istennel társalog. Nem egészen úgy, mint Mózes, de hasonlóképp. „Leszálla tehát az Úr a Sinai hegyre, a hegy tetejére, és felhívá az Úr Mózest a hegy tetejére, Mózes pedig felméne.” (2Móz 19.20) Mostanra ez annyiban változott, hogy felméne Orbán Viktor a Nagy-Kevélyre, és lehívá magához az Urat, az Úr pedig lejöve. Például azért, hogy átvegye Orbán Viktortól a gránitszilárdságú törvénytáblákat, persze nem kontroll és jóváhagyás céljából, hanem mint tiszteletpéldányt. Neki e tekintetben és minden másban egyetértési joga van csupán, de annak is örül.